

Juzgado de lo Social nº 02 de Barcelona

Avenida Gran Vía de les Corts Catalanes, 111, 2ª planta, edifici S - Barcelona - C.P.: 08075

TEL.: 938874541
FAX: 938844921
E-MAIL: social2.barcelona@xj.gencat.cat

N.I.G.: 0801944420178003481

Seguridad Social en materia prestacional 415/2017-C

Materia: Incapacidad permanente por EC o ANL

Cuenta BANCO SANTANDER:

Beneficiario: Juzgado de lo Social nº 02 de Barcelona

Para ingresos en caja. Concepto: Nº Cuenta Expediente del Juzgado (16 dígitos)

Pagos por transferencia IBAN en formato electrónico: ES55 0049 3569 9200 0500 1274. Concepto: Nº Cuenta Expediente del Juzgado (16 dígitos)

Pagos por transferencia IBAN en formato papel: IBAN ES55 0049 3569 9200 0500 1274. Concepto: Nº Cuenta Expediente del Juzgado (16 dígitos)

Parte demandante/ejecutante: [REDACTED]
Abogado/a: MARTA SERRA DIAZ
Graduado/a social:
Parte demandada/ejecutada: INSTITUT NACIONAL DE LA SEGURETAT SOCIAL (INSS)

SENTENCIA Nº 312/2018

Magistrat: [REDACTED]
Barcelona, 26 de juliol de 2018

Vistos pel Magistrat-Jutge del Jutjat del Social núm. 2 de Barcelona, II-Im. Sr. [REDACTED] les presents actuacions procediment núm. 415/17, seguides entre les parts indicades a l'encapçalament d'aquesta resolució, sobre Incapacitat Permanent.

ANTECEDENTS DE FET

1r.- El dia 10/05/17 es va presentar demanda davant el Jutjat Degà de Barcelona per la part actora la qual es fonamentava en els fets que es descriuen detalladament i es sol·licitava que es dictés sentència que declarés a la part demandant en situació d'incapacitat permanent en el grau que consta en l'escrit presentat.

2n.- Es va admetre a tràmit la demanda i es va citar a les parts per celebrar l'acte del judici pel dia 17 de juliol de 2018; en aquesta data van comparèixer les parts identificades davant la Lletrada de l'Administració de Justícia. Obert l'acte, la part demandant es va ratificar en l'escrit de demanda i va sol·licitar com a nova pretensió la declaració d'incapacitat permanent absoluta. La demandada es va oposar en els termes que consten a l'acta aixecada; en fase probatòria es van practicar les proves proposades per les parts, consistents en documental i pericial, amb el resultat que consta a la dita acta; en conclusions les parts van reiterar les seves peticions i el judici va quedar vist per sentència.

3r.- En la tramitació del judici s'han observat totes les normes processals aplicables al

Codi Segur de Verificació

Signat per Sanchez Papacell, Jordi

Doc. electrònic garantit amb signatura-e. Adreça web per verificar: <https://eicajusticia.gencat.cat/AP/consullaCSV.html>

Data i hora 12/09/2018 09:31

cas.

FETS PROVATS

PRIMER.- La Sra. [REDACTED] amb D.N.I. núm. [REDACTED] amb núm. afiliació a la S.S. [REDACTED] data de naixement [REDACTED] es trobava d'alta en el Règim General de la Seguretat Social a conseqüència de la seva activitat com a directora comercial.

SEGON.- Tramitat el corresponent expedient administratiu, l'Institut Català d'Avaluació Mèdica va emetre el seu preceptiu informe en data 30/01/2017 proposant la no qualificació d'incapacitat permanent, assenyalant com lesions les següents: "diagnosticada d'isquèmia aguda a ambdues EEII amb trombosi aòrtica terminal. IQ de bypass aorto-bifemoral el dia 24/05/16 amb evolució favorable. Distímia reactiva a procés orgànic. Limitació funcional actual". La Comissió d'Avaluació d'Incapacitats va proposar la denegació de la incapacitat permanent i aquesta proposta va ser acceptada pel director provincial del citat òrgan gestor, que en resolució de data 10/03/2017 va desestimar la declaració d'Incapacitat Permanent. Efectuada reclamació prèvia va ser desestimada per resolució expressa de data 10/05/2017.

TERCER.- La base reguladora de la prestació reclamada és de 2.986,42 euros mensuals.

QUART.- Les lesions que presenta la part demandant són les següents:

- Isquèmia aguda a nivell EEII amb paràlisi completa d'ambdues extremitats molt severa per trombosi d'aorta infrarenal que va precisar d'intervenció quirúrgica urgent, realitzant-se a data 24/05/16 bypass aortobifemoral. (Informe Parc Taulí, foli 83)
- Claudicació a 125 metres. (Claudicometria, foli 86)
- Depressió major cronificada. (Folis 100 i 101)

FONAMENTS DE DRET

PRIMER.- Mitjans de prova que s'han tingut en compte per a la constatació dels fets declarats provats i objecte del debat.

En primer lloc, i tal com estableix l'article 97.2 del text processal, hem de posar de manifest que els fets provats que s'acaben d'exposar resulten de l'expedient administratiu, llevat dels que descriuen el quadre clínic actual i limitacions funcionals. Efectivament, per establir-les s'han valorat els diferents informes mèdics que consten a les actuacions, tant els que ha aportat la part demandant com prova documental, com el dictamen de l'ICAM i l'informes pericial aportat per la demandada.

La qüestió controvertida en aquest litigi és la valoració de les lesions que afecten a la

part actora en relació amb el seu àmbit professional i amb tota classe de professió.

SEGON.- Concepte d'incapacitat Permanent.

L'article 194 del Reial Decret Legislatiu 8/2015 de 30 d'octubre, que aprova el Text Refós de la Llei General de la Seguretat Social, segons la redacció de la Disposició transitòria 26a de la mateixa norma, determina els diferents graus en els quals es divideix la incapacitat permanent, assenyalant en l'apartat 5 que s'entendrà per incapacitat permanent absoluta per a tot treball la situació de qui presenta reduccions anatòmiques o funcionals greus, susceptibles de determinació objectiva i previsiblement definitives, que l'inhabilitin per complet per a tota professió o ofici en condicions de rendibilitat empresarial, i, per tant, de portar-la a terme amb un mínim de professionalitat, amb la necessària continuïtat, subjecció a horaris, dedicació, rendiment o eficàcia i professionalitat. L'apartat 4 del mateix article estableix que la incapacitat permanent total per a la professió habitual és la que inhabilita al treballador per a la realització de totes o de les fonamentals tasques d'aquesta professió, en el sentit d'impossibilitat de continuar treballant en l'activitat habitual, encara que li quedi una aptitud residual amb rellevància i transcendència tal que no impedeixi al treballador concertar relació de treball futura.

TERCER.- Possibilitat d'examinar un major grau d'incapacitat que l'indicat en demanda.

La part actora, en l'acte de la vista, ha modificat l'objecte de la demanda sol·licitant el reconeixement d'una incapacitat permanent absoluta, quan tant en la demanda com en la reclamació administrativa prèvia pretenia únicament el reconeixement del grau de total per a professió habitual.

La modificació no pot ser admesa, doncs comporta una alteració substancial de la demanda. La sentència del Tribunal Superior de Justícia de Madrid de data 02/04/18 analitza la qüestió i diu: *"Es clara al respecto la jurisprudencia específicamente dictada a propósito de la sentencia que se pronuncia sobre un grado de incapacidad permanente distinto al pedido en demanda por la parte actora, concluyendo que esto solo es posible cuando dicho grado es inferior al inicialmente solicitado, nunca si es superior, ya que aquella posibilidad se ampara en el principio " quien pide lo más pide lo menos ", lo que, obviamente, no permite que quien pide lo menos pida lo más. Dice al respecto la sentencia del Tribunal Supremo de 14 de junio de 1996 (RCUD 1215/95):*

" La Sentencia de la Sala IV del Tribunal Supremo de 24 marzo 1995 (RJ 1995\2186) que resolvió un caso que presenta una clara analogía con el de autos, llegó a la conclusión de que, «si bien la jurisprudencia se ha mostrado oscilante en orden a la cuestión sometida a enjuiciamiento, sin embargo y como así lo pone de relieve el Ministerio Fiscal en su preceptivo dictamen, últimamente se ha venido decantando por la tesis» de que es totalmente acertada y conforme a derecho la sentencia que concede al demandante un grado de incapacidad permanente inferior al que había solicitado en la demanda. Entre los distintos razonamientos que en apoyo de esta solución y con cita de la Sentencia de la misma Sala de 10 diciembre 1990 (RJ 1990\9765), maneja la que estamos comentando, cabe destacar los siguientes: «Realmente, no ya sólo la aplicación del principio aludido de que "quien pide lo más pide lo menos", principio, éste, que, ciertamente, en algún caso, pudiera no cohonestarse, exactamente, con los

Codi Segur de Verificació:

Signet per Sanchez Papacell, Jordi

Doc. electrònic garantit amb signatura e. Adreça web per verificar: <https://ejcaj.justicia.gencat.cat/A/PiconsatllaCSV.html>

Data i hora 12/09/2018 09:31

intereses de la parte postulante de la invalidez permanente, sino, también, la propia naturaleza revisoria de un acto administrativo que entraña todo juicio relativo a invalidez permanente permite admitir, sin quebrantamiento procesal apreciable, que el reconocimiento de un grado de invalidez permanente inferior al postulado en la demanda rectora de autos, en tanto no esté, expresamente, excluido del "petitum" de la demanda no debe dar lugar al denunciado vicio de incongruencia procesal».

Es cierto que esta Sentencia del Tribunal Supremo de 24 marzo 1995 centró su discurso en el art. 359 de la Ley de Enjuiciamiento Civil y en la congruencia que ha de cumplir toda sentencia con las peticiones de la demanda, y que en cambio en la recurrida se trata del art. 72.1 de la Ley de Procedimiento Laboral ; pero no cabe duda que, si se entiende que en toda demanda en que se pide el reconocimiento de un determinado grado de invalidez permanente, tal petición implica la de todos los grados inferiores al solicitado, a no ser que se excluyan expresamente, lo que determina que no pueda apreciarse incongruencia ni vulneración del art. 359 citado cuando la sentencia reconoce tan sólo un grado inferior, necesariamente se ha de seguir igual criterio en lo que respecta a las peticiones de la reclamación previa y su relación con las planteadas en el pleito, es decir con respecto al mandato que se recoge en el art. 72 de la Ley Procesal Laboral , habida cuenta que ambas situaciones responden a iguales líneas de pensamiento y se basan en razones equivalentes".

Per aquest motiu, la present resolució només pot pronunciar-se sobre la possibilitat de declaració d'incapacitat permanent total per la professió habitual, sense perjudici del què es pugui resoldre en un futur procediment administratiu en que es valori el nou abast de les lesions que afectin a la demandant en aquell moment.

QUART.- Valoració de les lesions de la part actora en relació amb l'exercici de qualsevol activitat laboral i amb la professió habitual.

Considerant les dolències declarades provades en el Fet Quart de la relació fàctica, s'ha de concloure l'existència d'una situació determinant del dret al reconeixement de la incapacitat permanent total per a professió habitual, doncs aquestes lesions impedeixen el desenvolupament de la feina de directora comercial, fonamentalment per la claudicació a curtes distàncies.

Tingui's en compte, en relació a la capacitat laboral, que una claudicació a la marxa en tan reduïda distància ha sigut considerada per constant jurisprudència com a determinant d'una incapacitat permanent absoluta. Pot citar-se la STSJC de 24/10/14, que analitza la qüestió de la següent manera: "La Sala Social ha valorado que las dificultades de deambulacion daban lugar a la calificación de la incapacidad permanente absoluta cuando limitaban ésta para trayectos cortos o con constatación de una claudicación intermitente, de manera que imposibilitaban al trabajador desplazarse habitualmente al trabajo, sin ayuda, sin posibilidad de usar transporte público, o sin una gran penosidad SSTSJ Catalunya 7 de octubre de 2005 (JUR 2006\44069), claudicación intermitente a 25-30 m.; STSJC de 31 de mayo de 2005 (JUR 2005\182351), marcha araxo- espástica; STSJC de 21 de marzo de 2005 (JUR 2005\125268), limitación a la bipedestación i sedestación prolongadas, presentando claudicación a la marcha ; 13 de enero de 2005 (JUR 2005\82410), gonartrosi severa bilateral, claudicación a la marcha con apoyo de bastones , severa incapacidad funcional rodillas; 8 de octubre de 2004 (JUR 2004\317336), claudicación a la marcha a

Codi Segur de Verificació

Doc. electrònic garantit amb signatura-e. Adreça web per verificar: <https://ejusticia.gencat.cat/AP/consultaCSV.html>

Signal per Sanchez Papacell, Jordi

Data i hora 12/09/2018 09:31

200 m; 3 de diciembre de 2003 (JUR 2004\109382), claudicación a la marcha de corto recorrido; 24 de mayo de 2005 (JUR 2005\173275), claudicación a la marcha 100 m".

Així doncs, s'ha d'estimar la demanda en quant al grau indicat, fent-se expressa menció al fet de que l'únic motiu de que no es declari la incapacitat permanent absoluta es l'indicat en el fonament jurídic precedent, considerant-se prudent, a més, la decisió de sol·licitar la incapacitat permanent total en la demanda, doncs en el moment de presentar-se la sol·licitud administrativa la claudicación encara no estava objectivada i els informes mèdics només desaconsellaven la realització de tasques que poguessin comportar un perill de deshidratació, viatges llargs o l'evitació de zones amb risc de gastroenteritis o altres infeccions gastrointestinals.

Pel que fa al motiu de denegació expressat en l'informe de l'ICAM, es a dir, que no estiguin esgotades les possibilitats terapèutiques, donat el temps transcorregut des de l'accident cardíoc-vascular (juny de 2016) fins a la data del judici, i tenint en compte que ha passat amb escreix el període màxim de durada de una incapacitat temporal, s'ha de considerar que estem davant d'unes lesions permanents y cròniques, sense perjudici de que si es produís una eventual milloria en les mateixes es procedís a la revisió de grau d'incapacitat. Corroborada la decisió el fet que l'informe pericial de l'INSS no faci cap menció a la manca d'esgotament de tractaments terapèutics.

CINQUÈ.- Data d'efectes i quantia de la pensió.

La quantia econòmica de la pensió per incapacitat permanent en el grau sol·licitat per causa de malaltia comuna es determina de conformitat amb el que estableixen els articles 196 i 197 de la Llei General de la Seguretat Social, i 15 de l'Ordre de 15.04.69. En concret, i pel que fa a la incapacitat permanent total per a professió habitual, el 55 % de la base reguladora de 2.986,42 euros mensuals.

Per altra banda, els efectes jurídics de la incapacitat que es declara es fixen en el dia del dictamen del ICAM, és a dir, el 30/01/17.

Si ha existit percepció de subsidi d'Incapacitat Temporal, per a la determinació de la data d'efectes econòmics de la pensió per Incapacitat Permanent Total s'ha de tenir en compte la incompatibilitat entre el subsidi d'incapacitat temporal amb el cobrament de la pensió per incapacitat permanent, sent el precepte aplicable l'article 165 LGSS, en relació amb el 174.3 de la mateixa Llei, en aplicació del qual, la incompatibilitat no es podrà resoldre a favor de la prestació de quantia inferior, sinó que el beneficiari podrà optar entre la més beneficiosa; criteri mantingut per les sentències del TS 09.07.01 (Rec 3432/00), amb cita a les de 19.12.00 i 22.05.01, i de 24.04.02, Rec 2871/01 i STS 19.12.03 (Rec 2151/03).

SISE.- Recurs.

La sentència d'aquest Jutjat resolent litigis en la qual s'ha discutit el grau d'invalidesa pot ser recorreguda en suplicació davant la seu de la Sala Social del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (art. 191.3.c de la Llei Reguladora de la Jurisdicció Social).

Doc. electrònic garantit amb signatura-e. Adreça web per verificar: <https://ejcat.justicia.gencat.cat/IAF/consultaCSV.html>
Codi Segur de Verificació:
Signat per Sanchez Papacelli, Jordi
Data i hora 12/09/2018 09:31

Vistos els preceptes citats i altres de general aplicació,

DECISIÓ

Que estimo parcialment la demanda presentada per la Sra. [REDACTED] contra INSTITUT NACIONAL DE LA SEGURETAT SOCIAL [REDACTED] a la part actora en situació d'**Incapacitat Permanent** [REDACTED] per a la seva **professió habitual**, derivada de malaltia comuna, i en conseqüència condemno a l'INSTITUT NACIONAL DE LA SEGURETAT SOCIAL que aboni a la part demandant una pensió vitalícia equivalent al 55% de la seva base reguladora de 2.986,42 euros mensuals, catorze vegades a l'any, i amb efectes jurídics des del dia 30/01/17.

Notifiquen aquesta resolució a les parts, i feu saber que es pot recórrer davant la Sala Social del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya interposant recurs de suplicació, que s'haurà d'anunciar davant aquest Jutjat per compareixença o per escrit en el termini dels cinc dies hàbils següents a la notificació de la present decisió, sent indispensable que en el moment de l'anunci acreditï la part que no ostenti el caràcter de treballador haver consignat l'import íntegre de la condemna en el compte corrent indicat en l'encapçalament de la resolució. Tingueu en compte allò que estableix la Llei 10/2012, de 20 de novembre, de Taxes l'àmbit de l'Administració de Justícia.

Estan exceptuats de fer aquests ingressos les Entitats Públiques, qui ja tinguin expressament reconegut el benefici de justícia gratuïta o litiguessin en raó a la seva condició de treballador o beneficiari del règim públic de la seguretat social (o com successors seus), encara que si la recurrent fos una Entitat Gestora i hagués estat condemnada a l'abonament d'una prestació de seguretat social de pagament periòdic, a l'anunci del recurs haurà d'acompanyar certificació acreditativa que comença l'abonament de la mateixa i que ho prosseguirà puntualment mentre duri la seva tramitació.

Així ho pronuncia, ho mana i ho signa l'Il·lm. [REDACTED] Magistrat-Jutge titular del Jutjat del Social nº 2 de Barcelona. En dono fe.

Codi Seguir de Verificació

Doc. electrònic garantit amb signatura-e. Adreça web per verificar: <https://ejcat.justicia.gencat.cat/AP/consultacSV.html>

Signat per Sanchez Papacelli, Jordi

Data i hora 12/09/2018 09:31

